

## Arrest

nr. 222 805 van 18 juni 2019  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF  
Veydtstraat 28  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***A. Feitenrelaas***

*Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Reer Jissira, subclan van de clan Sheikhal. U bent geboren en getogen in het dorp Bombaas(a)/Bambas/Banbas, gelegen in de provincie Lower Shabelle. Toen u ongeveer vijf à ze jaar oud was werd u besneden volgens het type 3. Tot op het heden ondervindt u gezondheidsproblemen die te wijten zijn aan deze besnijdenis. U volgde er gedurende 6 jaar les in een koranschool die gerund werd door ma'alín (meester) J., een lid van al Shabaab. Uw familie leefde voornamelijk van de landbouw en van wat uw moeder als huishoudelijke hulp in het dorp verdiende.*

Op 21/03/2018 studeerde u af aan de koranschool. Op 15/04/2018 werd er in de ochtend een du'a ritueel (smeekbede) verricht en ging u vervolgens naar huis. In de namiddag stuurde uw koranleraar een boodschapper die u overbracht naar de koranschool te komen. Bij aankomst stelde uw leraar u voor om met zijn neef A. –ook gekend als A.- te huwen. Toen u weigerde liet hij u weten dat u de huwbare leeftijd had bereikt en u verplicht was te huwen. Vervolgens riep hij A. erbij zodat jullie konden kennismaken. U kon A. gezicht niet zien omdat hij gemaskerd was en een donkere bril op had. Uw leraar meldde u bij uw familie langs te komen om u ten huwelijk te vragen. U verliet de school en ging naar huis waar u uw moeder vertelde over het gebeuren. Toen uw vader hierover vernam gaf hij u te kennen dat hij het huwelijksaanbod zou weigeren. Vier à vijf dagen later kwamen uw leraar en A. bij jullie thuis. U stond in een nabijgelegen ruimte te koken en volgde het gesprek tussen hen en uw vader. U hoorde uw vader meermaals zeggen dat u te jong was voor een huwelijk en uw leraar meermaals aandringen. Uiteindelijk liepen uw leraar en A. boos weg. De volgende ochtend gingen uw vader en uw oudere broer I. werken op jullie veld. Op hun terugweg naar huis werden uw vader en uw broer beschoten door leden van al Shabaab die van jullie weigering te horen hadden gekregen. Uw vader en uw broer werden daarbij dodelijk getroffen en overleden achtereenvolgens. U werd dezelfde dag door uw oom M. in een wagen verstoepd die u naar zijn kennissen in Mogadishu bracht. Tijdens uw verblijf van één maand in Mogadishu bracht le., uw smokkelaar, u een paspoort op naam van een zekere S.. Hij vertelde u dat u als zijn dochter zou meereizen. U nam vervolgens een vliegtuig naar Turkije. Na één maand van verblijf in Turkije nam u met hetzelfde paspoort een vlucht naar Griekenland. Vanuit Griekenland nam u, nog steeds met hetzelfde paspoort, een vlucht naar een voor u onbekend land. Vanuit dat land werd u per trein naar België gebracht waar u op 26 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ter staving van uw relaas legt u een medisch attest neer (d.d. 19/07/2018) waarin het type besnijdenis wordt omschreven zoals deze bij u werd vastgesteld na een medisch onderzoek. Verder wordt u aangeraden een gynaecoloog te raadplegen voor de lichamelijke klachten die u tijdens uw onderzoek beschreef. Gelet uw lichamelijke klachten overdenkt u een ingreep te laten uitvoeren en u te laten openen. U vreest dan ook bijkomend na een dergelijke ingreep door uw familie en een toekomstige echtgenoot als slechte vrouw te worden bestempeld.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Bij uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 30 juli 2018 gaf u aan gehoord te willen worden door een vrouwelijke medewerker en te worden bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u beide keren op het Commissariaat-generaal achtereenvolgens gehoord door een vrouwelijke Protection Officer, bijgestaan door een tolk van het vrouwelijk geslacht. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd.** Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn in 2002 en bij gevolg zestien à zeventien jaar oud te zijn. Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 11 juli 2018 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij **23,77 jaar** met een standaarddeviatie van 2,06 jaar een minimum leeftijd is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt ook schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet uw stelling in 2018 uw land van herkomst, Somalië, te hebben verlaten, maakt dat u bij uw vertrek een volwassen vrouw tussen eenentwintig en drieëntwintig jaar zou zijn geweest en niet zestien jaar oud, zoals u beweerde op uw gehoor op het Commissariaat-generaal (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen –verder “notities” CGVS II, p.22). **Bij de vragen die u vervolgens werden gesteld over uw leefomgeving en uw dagdagelijkse leven in het dorp Bombaas(a)/ Bambas/Banbas –verder “Bambas” genoemd- in Somalië, wordt dan ook rekening gehouden met deze (meer) werkelijke leeftijd.**

Alle bovenstaande feiten aangaande uw leeftijd in acht nemend dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Op een verzoeker om internationale bescherming rust dan ook de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS I, dd. 10/10/2018 p. 3,4 hierna genoemd CGVS I p. 3,4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit het dorp Bambas, gelegen in de provincie Lower Shabelle, op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont.

Treffend is immers vast te stellen dat u wel weet te melden dat er bij Qoryooley de rivier Shabelle stroomt, doch niet blijkt te weten dat deze rivier ook vlakbij het dorp Bambas loopt. U verklaarde immers dat de rivier niet dichtbij uw dorp ligt (notities CGVS I, p.22). Uit beschikbare informatie te zien op geografische kaarten blijkt echter dat de rivier Shabelle op minder dan een kilometer van uw dorp stroomt, quasi parallel met de weg die door uw dorp gaat en ondermeer naar Qoryooley loopt. Dat u als inwoner van Bambas dit niet zou opgevallen zijn is dan ook onmogelijk. Daar u uit een landbouwersfamilie zou komen werd u verder gevraagd of er periodes waren dat er minder of geen oogst was (notities CGVS II, p.29). U haalde daarop aan dat u in 2011 de ergste droogte meemaakte die de oogst schaars maakte en waardoor vee omkwam (notities CGVS II, p.29). Gevraagd of u vóór 2011 erge droogtes had meegemaakt stelde u van niet. Ook na 2011 beweerde u geen erge droogtes meer te hebben meegemaakt. Uw antwoord getuigt dan ook van geen enkele affiniteit met de regio die haaks staat op beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat de door u geciteerde “droogte van 2011” reeds in 2010 begon en pas in 2012 een einde kende. Dat u bovendien niet weet dat er sinds 2016 weerom sprake is van een erge droogte in uw land en dat deze droogte in februari 2017 tot nationale ramp werd uitgeroepen, een droogte die in 2018 –het tijdstip van uw beweerde vertrek uit Mogadishu/Somalië in mei 2018- nog steeds aanhield, doet bijkomend vermoeden dat u niet in deze regio verbleef. Merkwaardig is overigens vast te stellen dat u wel kan melden dat Gu en Deyr als regenseizoenen worden gezien, doch verkeerdelijk uw vertrek begin van het Deyr seizoen situeert. Het Deyr seizoen omvat immers de maanden oktober-december terwijl u stelt in de vierde maand van 2018 Bambas en in de vijfde maand van 2018 Somalië te hebben verlaten (notities CGVS I, p.19).

Dat uw herkomst uit Bambas volledig op de helling staat blijkt bijkomend uit uw ontoereikende geografische kennis van uw (directe) omgeving. Gelet uw bewering steeds in uw dorp Bambas te hebben gewoond (notities CGVS I, p.6) en meermaals naar Qoryooley te hebben gereisd, is het merkwaardig dat u Qoryooley verkeerdelijk ten zuiden van uw dorp situeert. U vertelde hierbij dat er in deze zuidelijke richting ook een basis van al Shabaab was gevestigd (notities CGVS I, p.18). Uit beschikbare informatie toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt echter dat Qoryooley zich ten noorden van uw dorp bevindt. Verder verklaarde u bij een omschrijving van uw dorp dat er een weg van oost naar west liep (notities CGVS I, p.7). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat benamingen van de windstreken u niet onbekend zijn.

Ten einde uw dorp concreet te situeren werd u als praktiserende moslima die na zes jaar met vrucht een koranschool had beëindigd gevraagd in welke richting u in uw dorp diende te bidden (notities CGVS I, p.20 en CGVS II, p.22). Behalve de algemene informatie dat moslims zich richten in de richting van de Qibla in Mekka, kon u echter niet concreet duiden in welke richting u dan wel bad in uw dorp (notities CGVS I, p.21). Gelet uw bezoeken aan Qoryooley (notities CGVS I, p. 18,19) en uw kennis dat men in Afgooye kan terecht komen indien men de weg van Qoryooley zou verder zetten –plaatsen die zich, net zoals Mekka in Saudi Arabië, ten noorden van uw woonplaats Bambas bevinden- zou men van u ergens kunnen verwachten dat u ook deze richting zou duiden als richting waarnaar moslims van uw dorp zich zouden richten wanneer ze bidden. U gevraagd of men in uw dorp zijnde dan naar het noorden, oosten, zuiden of westen moest wenden, antwoordde u uiteindelijk: “ten eerste als ik bid dan bid ik in zelfde richting als mijn ouders, maar ik ben daar nu niet fysiek dus kan ik u moeilijk tonen in welke richting dat is”. Het feit dat u op het moment dat u een concrete vraag wordt gesteld over een ritueel dat u dagdagelijks meermaals vervult zich niet in uw dorp bevindt, is echter geen afdoende uitleg waarom u niet kan duiden in welke richting zich de Qibla zou bevinden en u dus het gebed verrichtte (notities CGVS I, p.21).

Daar u aangaf dat uw dorp Bambas wordt ingedeeld in twee wijken/buurtten, volgens u “Goday” en “Doonka” – die van mekaar worden gescheiden door een weg (notities CGVS I, p.6,7)- werd u gevraagd van waar deze weg kwam en waar deze weg naartoe liep. U kwam echter niet verder dan te stellen dat men de weg gebruikte om naar Qoryooley en Afgooye –beiden in dezelfde richting gelegen- te gaan. Aangezien u niet vertelde van welke plaats deze weg kwam werd u opnieuw gevraagd welke plaatsen er in de tegengestelde richting van Qoryooley en Afgooye lagen. U antwoordde enkel: “De weg komt van het oosten en gaat naar het westen, dat is dus de weg van Qoryooley en Afgooye, de weg komt van de dorpen waar de bus niet naartoe gaat. Meestal gaan mensen te voet, de dorpen liggen dichtbij mekaar”. Gevraagd om welke dorpen het dan gaat van waar de weg komt, somde u de volgende plaatsen op: Gorgaal, “Xero Kowaad” (letterlijk “kamp 1”) en “Afgooye Jiide” (notities CGVS I, p.7). Echter bevinden deze door u opgesomde plaatsen zich in werkelijkheid in de nabijheid van Qoryooley en dus niet aan de andere kant van het dorp Bambas. U blijkt overigens niet te weten dat de twee wijken/buurtten die Bambas telt behalve de door u opgesomde “Goday en Doonka” nog andere benamingen hebben, met name Mahdi en Kulub. De informatie waarop het Commissariaat-generaal is toegevoegd in het administratieve dossier. Geconfronteerd met deze twee benamingen en gevraagd of deze benamingen iets met Bambas te maken zouden hebben, antwoordde u ontkennend (notities CGVS I, p.6,8).

Gelet uw stelling dat Malayley het eerste dorp/gehucht is waar men langskomt als men van Bambas naar Xero Labad (kamp 2) gaat, werd u gevraagd of de benaming Doon Loow –een gehucht in Malayley- u bekend voorkwam. U stelde echter nooit over Doon Loow te hebben gehoord (notities CGVS II, p.10). Daar u plaatsnamen als Gorgaal, Xero Kowad (kamp 1) en Xero Labad (kamp 2), Banaaney en Bandar als omringende dorpen van Bambas opsomt –terwijl deze plaatsen in werkelijkheid op ettelijke kilometers van Bambas liggen en zich eerder bij Qoryooley bevinden (notities CGVS II, p.26), doet vermoeden dat uw kennis louter is ingestudeerd. Deze bevinding wordt bijkomend ondersteund door een volgende vaststelling waarbij u beweert via de radio over de plaats Raxoole te hebben gehoord en stelt dat het een plaats is “ver van Bambas onderweg naar Mogadishu”, doch Raxoole niet herkent als een benaming van of linkt aan een gehucht binnen Bambas zelf. U verklaarde dan ook nooit in Raxoole te zijn geweest (notities CGVS II, p.10). Evenmin blijkt u Mukiyow, een dorp ten zuiden van Bambas, te herkennen als een nabijgelegen dorp. U linkte de plaats Mukiyow immers aan Afgooye, een district op meer dan honderd kilometer van uw woonplaats (notities CGVS II, p.10).

Ook uw beperkte algemene kennis over de Somalische leefgemeenschap is frappant te noemen. Daar u stelt tot de Sheikhal clan te behoren, werd u gevraagd naar de hoofdc clans in Somalië, die een belangrijk onderdeel vormen in het dagdagelijkse leven van de inwoners van Somalië en in het bijzonder van de inwoners van dorpen (notities CGVS I, p.10). U beantwoordde deze vraag met een opsomming van enkele clans, Sacad, Ayr, Abgal, Murursade en Duduble, die op zich geen hoofdc clans zijn, doch enkel subclans van hoofdc clans. In werkelijkheid kennen Somaliërs 4 hoofdc clans met name Hawiye, Darood, Dir en Rahanweyn, die elk worden onderverdeeld in subclans. Opnieuw werd u gevraagd een opsomming te geven van de Somalische hoofdc clans. U gaf vervolgens enkel de benaming “Hawiyo” (Hawiye) op (notities CGVS I, p.10). Er werd u dan gevraagd om de andere hoofdc clans op het zelfde niveau als Hawiye op te noemen. U repliceerde daarop dat in Somalië veel clans zijn (notities CGVS I, p.11). Na u te hebben gemeld dat er van u niet werd verwacht alle mogelijke clans en subclans op te noemen maar enkel de hoofdc clans waarvan Hawiye er één is, stelde u opnieuw: Er zijn veel clans in Somalië maar de grootste en belangrijkste is Hawiye (notities CGVS I, p.11) en gaf vervolgens aan niet te verstaan of u clans of subclans diende op te geven, waarmee u duidelijk te kennen gaf wel

degelijk het verschil tussen deze twee indelingen te kennen (notities CGVS I, p.11). Op geen enkel moment gaf u verder spontaan een opsomming van de vier hoofdc clans van Somali. Wel gaf u aan dat Garre de grootste clan van Lower Shabelle is. Gevraagd of Garre een hoofdc clan van Somalië is dan wel ze tot een hoofdc clan zouden behoren stelde u "Neen neen, ze zijn een clan op zichzelf, meer dan dat weet ik niet (notities CGVS I, p.12). Aangezien uit informatie blijkt dat Garre een subclan is van de hoofdc clan Rahanweyn, werd u gevraagd of u ooit van deze hoofdc clan had vernomen. U beaamde van de Rahanweyn te hebben gehoord maar stelde verkeerdelijk dat ze niet in uw district voorkomen (notities CGVS I, p.12). Daar de regio Lower Shabelle tot op het heden regelmatig geteisterd wordt door clanconflicten die de veiligheid van de mensen uit de regio ontwrichten –ook u stelde hierover te hebben vernomen via mensen en via de radio (notities CGVS I, p.14)–, kan men van een dorpsmeisje toch ergens verwachten dat ze meer informatie kan geven over Somalische clans dan te stellen dat ze niet was opgegroeid in een clansysteem (notities CGVS I, p.13). Gelet uw stelling dat uw dorp door al Shabaab wordt gecontroleerd, werd u gevraagd of al Shabaab in uw dorp een affiliatie/band met één van de aanwezige clans zou hebben. U gaf enkel daarop aan dat al Shabaab zelf uit een mix van clans bestaat en niet tot één clan behoort (notities CGVS I, p.15), waarmee u geen inzage gaf hoe al Shabaab zich in uw dorp verhoudt met de aanwezige clans. Nochtans blijkt uit algemene informatie dat al Shabaab in de regio 's die ze onder hun controle hebben wisselende banden/allianties smeden met de aanwezige clans. U werd dan ook vervolgens uitgenodigd om een voorstelling te geven van al Shabaab in uw dorp Bambas en werd u gevraagd of al Shabaab in uw dorp eventueel een basis heeft. Waar u eerst beaamde met "ja" "en ze controleren het dorp" verklaarde u even verder plots dat al Shabaab eigenlijk geen basis in uw dorp heeft maar buiten het dorp in de zuidelijke richting (notities CGVS I, p.16,17). Gevraagd om meer te vertellen over al Shabaab in uw dorp vroeg u eerst: "Al Shabaab?" en had verder geen reactie. U werd dan uitgenodigd om uit te leggen wat men onder al Shabaab in uw dorp zo kon voorstellen. U antwoordde weerom heel algemeen: "Het is een groep die gevormd is en gekend is als al Shabaab ... Al shabaab, wel ze zijn gekend als al Shabaab, ze zijn gekend, ze zijn aanwezig in vele regio's van Somalië" (notities CGVS I, p.16). Van een jonge vrouw die jarenlang onder het bewind van al Shabaab leeft zou men nochtans kunnen verwachten dat ze meer kan vertellen en een meer doorleefde kijk kan weergeven dan te stellen al Shabaab is een groep is die gekend is als al Shabaab. U blijkt overigens geen concreet beeld te kunnen schetsen wie naast al Shabaab controle heeft over de regio. U stelde dan wel dat er de Somalische overheid/regering/militairen aanwezig zijn buiten Bambas, doch heeft u niet het minste idee van welke nationaliteit de internationale troepenmacht (AMISOM) in de door u beweerde woonregio actief zijn, ondermeer in Qoryoley. Hun benaming blijkt u bovendien ook onbekend (notities CGVS II, p.38,39).

Dat uw aanwezigheid in Bambas niet overtuigt blijkt tot slot uit de merkwaardige beslissing van uw familie om u en uw jongere broer gedurende jaren naar een koranschool te sturen die door een lid van al Shabaab wordt geleid. U wist immers te melden dat al Shabaab bekend stond meisjes/vrouwen tot een huwelijk te dwingen en jongens te rekruteren (notities CGVS II, p.7,8,24,25). Gevraagd of uw ouders het niet riskant vonden om u en uw jongere broer (voor jullie scholing) onder de hoede van een Shabaab lid te plaatsen zei u enkel: "Ze wisten niet dat het zou gebeuren...Ze konden niet voorzien dat ik slachtoffer zou worden van die leraar die me wilde uithuwelijken aan één van zijn familieleden...Ze waren wel bang, maar ja, ze hadden vrees, maar ja, er kan iets gebeuren ze hebben dat niet in hun eigen handen, Allah bepaalt of iemand iets overkomt of niet (notities CGVS II, p.26). Uw antwoord ontbeert dan ook inzicht in de leefsituatie onder het bewind van al Shabaab. Dat uw ouders ondoordacht op een dergelijke manier met jullie leven/toekomst zouden spelen is immers niet aannemelijk. Opvallend is overigens dat u na al de jaren van hem les te hebben gehad de volledige naam van uw leraar niet blijkt te kennen, noch concreet weet heeft van zijn clan. Evenmin blijkt u te weten hoe zijn echtgenote heet (notities CGVS II, p.24).

Daar u allesbehalve doorleefd kon vertellen over uw woonregio –er werd u ondermeer gewezen op het feit dat uw informatie ontoereikend was, dat uw informatie over de door u opgesomde geografische plaatsen helemaal niet overeenstemde met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal en dat uw profiel van dorpsmeisje afkomstig van een familie landbouwers niet overtuigde gelet uw foutieve uitleg over seizoenen– werd u gevraagd of het eventueel kon zijn dat u elders woonde in Somalië. U stelde enkel: "Ik ben van dat dorp en reisde niet veel. De info die ik heb heb ik gedeeld". Opnieuw werd u gewezen op het feit dat u helemaal niet overtuigde uit Bambas/Lower Shabelle afkomstig te zijn en werd u opnieuw de kans gegeven om de waarheid uit de doeken te doen aangaande uw werkelijke verblijfplaats en vertrekmotieven. Zelfs na overleg met uw raadvrouw herhaalde u: "Ik ben van daar afkomstig ik blijf bij mijn besluit, ik ben van dat dorp, ik ging niet vaak reizen" (notities CGVS II, p.37,39).

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Bambas gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië meerbepaald het dorp Bambas in de provincie Lower Shabelle, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bambas/Qoryooley/Lower Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.*

*De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.*

*U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal op 10 oktober 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud op 9 november 2018 ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS II, p.37,39). U werd er dan ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (notities CGVS I, p.3,4). U bleef echter –zelfs na met uw raadvrouw te hebben overlegd beweren uit Bambas/Lower Shabelle afkomstig te zijn (notities CGVS II, p.39). De door u op 30 november 2018 opgestuurde bemerkingen in de notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2018, veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Ze zijn immers niet van aard om de vaststelling dat u niet uit de door u beweerde regio komt te veranderen.*

Volledigheidshalve dienen er ernstige vraagtekens te worden geplaatst bij uw uitleg aangaande uw reisweg tot België en de daarvoor gebruikte reisdocumenten. Zo verklaarde u vanuit Mogadishu een vliegreis naar Turkije te hebben gemaakt in het bezit zijnde van een reispaspoort. Vanuit Turkije nam u met hetzelfde paspoort een vlucht naar Griekenland. Vanuit Griekenland vervolgde u uw reis per vliegtuig naar een voor u onbekend land. Ook tijdens deze vliegreis zou hetzelfde paspoort zijn gebruikt (notities CGVS d.d.09/11/2018, p.33,34 –hierna genoemd CGVS II, p.33,34). U wist echter niet te vertellen van welk land het paspoort was en wist u bijgevolg niet onder welke nationaliteit u reisde (notities CGVS II, p.33). Evenmin bleek u te weten hoe de persoon met wiens paspoort u reisde volledig heette of waar deze persoon geboren was. Evenmin kende u de vermelde geboortedatum op het document. U stelde immers enkel te hebben geweten dat de voornaam S. luidde en dat het om een dochter van uw smokkelaar ging. Hoe uw smokkelaar officieel heette wist u echter niet te melden. Gevraagd naar zijn volledige naam zei u enkel hem als Ie. te kennen (notities CGVS II, p.33). Ook kon u niet meer vertellen over eventuele visa die in het gebruikte paspoort zouden hebben gestaan (notities CGVS II, p.33). Het is echter niet aannemelijk dat uw smokkelaar u niet beter zou hebben voorbereid op een reis waarbij een vals paspoort werd gebruikt met andermans foto en gegevens, langs verschillende internationale luchthavens en u zelfs niet zou hebben gemeld wat uw volledige naam is en hoe hij tijdens deze reis zou heten. Uw uitleg dat u van uw smokkelaar zelfs niet mocht antwoorden op vragen die u konden gesteld worden tijdens uw reis (notities CGVS II, p.33), is dan ook een blote bewering die niet overtuigt. Gelet op het grote risico bij controle op mensensmokkel en eventuele bevraging van zijn klant tegen de lamp te lopen, is het niet aannemelijk dat u niet beter zou zijn voorbereid en meer gegevens zou kunnen geven over de inhoud van uw paspoort. Uw smokkelaar zou immers samen met u dezelfde vlucht hebben genomen en u als uw vader hebben begeleid door verschillende landen, over verschillende internationale luchthavens. Het is immers algemeen geweten dat de politie/douane, op internationale luchthavens regelmatig identiteitscontroles en gerichte acties voert om illegalen/ mensensmokkelaars op te sporen. Gevraagd hoe het kwam dat u niet beter was voorbereid door uw smokkelaar die u begeleidde als uw vader, zei u enkel: "Die man zei dat me geen zorgen moest maken omdat ik enkel Somalisch spreek. Moest me niet druk maken. Hij zou alles regelen als (er) problemen zouden zijn"(notities CGVS II, p.34). Bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van uw reis dan ook volledig op de helling. Dit doet dan ook vermoeden dat u voor de Belgische asielinstanties, i.e. de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie (inreis- en uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse. over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft het door u neergelegde medische attest van besnijdenis, dient te worden vastgesteld dat er in beschreven staat dat u besnijdenis type 3 ondergaan heeft. U verklaarde door deze ingreep pijn te hebben onder meer wanneer u uw maandstonden heeft en wanneer u lang dient te stappen. U denkt er dan ook over na u in de toekomst te laten opereren/openen om uw pijn te verlichten, maar ziet hier voorlopig van af omdat u bang bent in de toekomst –indien u een Somalische man zou huwen- hierdoor

de stempel van “slechte vrouw” te krijgen. Ook bent u van mening dat uw familie een dergelijke beslissing niet zou begrijpen (notities CGVS II, pp.19-22). Hierbij moet opgemerkt dat u nog geen initiatief nam met betrekking tot een operatie en bijgevolg enkel uw huidige toestand kan worden beoordeeld. Tevens moet opgemerkt dat van u als volwassen vrouw mag worden verwacht dat u indien u werkelijk meent een vrees voor vervolging te koesteren gelieerd aan uw verminking u de waarheid zou hebben gesproken met betrekking tot uw regio van herkomst. U heeft dan ook geenszins aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u reeds ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen oproepen of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis en/of (volledige) infibulatie, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Over het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 14 februari 2019 een schending aan van “artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Belgische wet van 26 juni 1953) en de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en met de toepassing van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens”, alsook de schending van “artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); art. 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting aangaande het bepalen van de nationaliteit en regio van herkomst. Verzoekster haalt aan dat er bij de beoordeling van haar verklaringen over haar streek van herkomst moet rekening gehouden worden met haar profiel. Verzoekster benadrukt dat het naargelang het profiel niet onaannemelijk is dat “iemand een niet exhaustieve geografische kennis zou hebben, of dat dat hij geen goede kennis heeft van alle politieke figuren van de regio of alle incidenten”.

Verzoekster geeft aan dat zij moeite had met het begrijpen van de tolk. Zij stelt dat de tolk van Djiboutiaanse afkomst was, terwijl zij van Somalische afkomst is, en dat de gesproken taal door beiden licht verschillend is en kan uitvloeien op misverstanden. Zij geeft aan dat zij dit niet durfde te melden tijdens het verhoor.

Wat betreft haar profiel stelt verzoekster dat ze heel haar leven in Banbas heeft gewoond, haar dorp nooit heeft verlaten, nooit in contact gekomen is met mensen uit andere regio's, zich zelden naar de plaatsen rondom haar dorp begaf (de rivier) en indien ze dit deed, altijd in het gezelschap was van iemand zodat zij zich niet bewust was van de afgelegde weg. Verzoekster geeft aan dat ze van landbouw leefde, dat ze religieus ingesteld is, dat haar dorp traditioneel is, dat ze op jonge leeftijd werd besneden en dat ze afstudeerde aan een Koranschool waar een Al Shabaab-lid les gaf. Verzoekster benadrukt dat zij enkel werd onderwezen over religieuze onderwerpen en geen enkele cursus kreeg die haar algemene kennis kon bijbrengen. Verzoekster stelt verder dat ze in 2002 geboren werd en in 2018 werd verteld dat zij de huwelijksleeftijd had bereikt. Verzoekster benadrukt dat haar profiel veronderstelt dat volgende elementen in rekening worden genomen: totaal gebrek aan opleiding zoals wij die kennen; traditionele gebruiken; huwelijksleeftijd bereikt.

Verzoekster voert aan dat de leeftijdstesten nog steeds zeer controversieel blijven en allesbehalve een aanwijzing vormen over de reële leeftijd van de persoon en stelt dat de enige reden waar zij hiertegen geen beroep heeft ingediend is omdat zij logischerwijze niet over de nodige documenten beschikte. Verzoekster herinnert aan tegenpartij dat het hele relaas rond het gedwongen huwelijk rond een zeer jonge leeftijd gebeurt en dat verzoekster had uitgelegd dat zij haar vader zich kantte tegen het gedwongen huwelijk doordat zij net te jong was.

Verzoekster wijst verder op haar zwakke medische en psychologische gezondheid: *“Zij is meermaals ziek geworden gedurende haar moeilijke reis uit Somalie naar België en heeft vandaag last van haar voet en van haar maag. Er werd inderdaad een opzwellende in de maag geconstateerd. Daarnaast heeft verzoekster ook een gezwollen zenuw op de hand die veel pijn veroorzaakt.*

*Psychologisch voelt zij zich slecht. Ze is getraumatiseerd door wat ze heeft meegemaakt in Somalie maar ook door wat ze heeft beleefd tijdens haar reis naar België. Ze mist haar gezin met wie het niet lukt om contact op te nemen.”.*

Verzoekster betwist niet dat zij de informatie van het gebruikte paspoort en de identiteit van de smokkelaar niet kende, noch dat zij de landen die zij doorkruist heeft niet kon opnoemen. Verzoekster legt uit dat zij uitsluitend heeft aangeleerd om de koran te lezen maar thuis met haar vader sporadisch leerde om het algemene Somali te lezen. Zij stelt hiermee nog grote moeilijkheden te hebben en legt uit dat, indien het paspoort in het Somalisch of in enige andere taal was opgesteld, de mogelijkheid bestaat dat zij niet in staat was om de informatie hierin genoteerd te kunnen lezen. Verder is het volgens haar *“hooguit logisch dat een smokkelaar zijn identiteit niet weergeeft en vaag blijft over valse papieren, de geplande reisweg en de bestemmingen. Dit kan niet aan verzoekster kwalijk worden genomen”.*

Verzoekster meent dat verwerende partij een beoordelingsfout begaat door zich te beperken tot het vaststellen van het ontbreken van een geloofwaardige herkomst. Gezien de levensomstandigheden en cultuur van verzoekster zou haar herkomst niet in vraag moeten gesteld worden en haar vervolgingsgronden dienden te worden onderzocht.

Verzoekster stelt dat zij op haar vijf à zes jaar besneden werd volgens de plaatselijke gebruiken en dat ze vandaag nog steeds fysieke en psychologische klachten ondervindt ten gevolge van deze medische interventie. Zij stelt type 3 besneden te zijn. Zij geeft aan een ingreep te overwegen die haar terug open zou maken. Zij betoogt dat zij in het verleden reeds een vervolging heeft ondergaan en dat er een duidelijke aanwijzing is op een gegronde vrees voor een toekomstige vervolging, hierbij verwijzende naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, rechtspraak van de Raad van State (arrest nr. 122.669 van 17 april 2014) en een (passage uit) een artikel van INTACT.

Verzoekster houdt een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel.

Verzoekster stelt dat zij vervolgd werd omwille van haar positie en conditie als vrouw. Zij verwijst naar het Verdrag van Istanbul. Ondergeschikt stelt verzoekster dat zij door haar geslacht behoort tot de sociale groep van vrouwen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming voert verzoekster een schending aan van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting. Verder verwijst zij naar internationale rapporten en bronnen die bevestigen dat verzoekers om internationale bescherming uit Somalië beschouwd worden als afkomstig uit een conflictgebied (*“Amnesty International, Denmark: No forced returns to 'volatile' situation in Somalia, 15 May 2013, available at: <http://www.refworld.org/docid/5195e87d4.html> accessed 22 September 2015”*, *“Amnesty International, Somalia: EU must keep focus on human rights for Somalia's future, 18 November 2014, AFR 52/007/2014, available at: <http://www.refworld.org/docid/546f41544.html>”*, *“<http://www.crisisgroup.org/~media/Files/africa/horn-of-africa/somalia/b099-somalia-al-shabaab-it-will-be-a-long-war.pdf>”*, *“[http://www.mi.org/Dress/en/2015/sc\\_11972.doc.htm](http://www.mi.org/Dress/en/2015/sc_11972.doc.htm)”*, *“<http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=5716120a8&skip=0&query=lowershabelle&coi=SOM&searchi=n=title&sort=date>”*, *“[http://www.ecoi.net/local\\_link/324727/450863\\_en.html](http://www.ecoi.net/local_link/324727/450863_en.html)”*.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen, omdat bij de vraagstelling geen rekening gehouden werd met haar profiel, noch met haar kwetsbaarheid.

In hoofddeorde wordt gevraagd aan verzoekster *“de status van vluchteling toe te kennen; In ondergeschikte orde, verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek”*.

## 2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

## 2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de verzoekster om internationale bescherming in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.3.2. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoekster zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek op 9 juli 2018. Verzoekster verklaart te zijn geboren op 3 maart 2002, terwijl medisch vastgesteld werd dat haar leeftijd boven *“de 18 jaar [ligt], meer bepaald op 23,77 jaar met een standaarddeviatie van 2,06 jaar”* (zie administratief dossier). Verzoekster wordt hierop gewezen ter terechtzitting maar houdt haar jonge leeftijd vol ook al wordt haar erop gewezen dat ze manifest merkbaar ouder lijkt dan een adolescent. Dit klemt te meer nu het leeftijdsverschil groot is en verzoekster niet het jongste kind uit het gezin is en de ouders aldus minstens hebben geweten dat haar leeftijd niet kon stroken met deze van de andere kinderen (zie notities 1).

2.3.3. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat leeftijdsonderzoeken niet betrouwbaar zijn, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoekster had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeksters kritiek dienaangaande wordt dan ook in deze procedure niet nuttig aangevoerd.

2.3.4. Verzoeksters beweringen dat zij 16 jaar was wanneer zij Somalië verliet (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2018 (hierna: notities 2), p. 22), kunnen aldus niet worden aangenomen. Gezien verzoekster verklaarde dat zij Somalië in 2018 verliet, dient vastgesteld dat verzoekster op het moment van haar vertrek een volwassen vrouw met een leeftijd tussen 21 en 23 jaar was.

2.3.5. Aangezien verzoekster verklaart haar hele leven te hebben gewoond in Banbas (Bombaas/Bambas), in de provincie Lower Shabelle, in Somalië, tot haar vlucht in april 2018, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in Banbas, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.3.6. Vooreerst blijkt verzoekster haar onmiddellijke leefomgeving niet te kennen. Zo stelde zij dat de rivier Shabelle bij Qoryooley stroomt, doch wist zij niet dat deze rivier ook vlakbij haar eigen voorgehouden dorp Banbas loopt (notities van het persoonlijk onderhoud van 10 oktober 2018 (hierna: notities 1), p. 22). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Shabelle op nog geen kilometer van Banbas stroomt, quasi parallel met de weg die door het dorp gaat en naar Qoryooley leidt (zie kaartjes administratief dossier), wat verzoekster bezwaarlijk kon ontgaan zijn indien ze inderdaad van Banbas was. Verder gaf verzoekster aan dat de zwaarste droogte in 2011 was (notities 2, p. 29), dat deze droogte geen jaren maar maanden aanhield (notities 2, p. 30) en dat ze noch voor 2011, noch na 2011 nog een erge droogte had meegemaakt (notities 2, p. 31). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de droogte van 2011 reeds in 2010 begon en pas in 2012 een einde kende en bijgevolg langer dan enkele maanden aanhield (*“Somalia famine in 2010-12 ‘worst in past years’”* van 2 mei 2013). Daarnaast blijkt dat er sinds 2016 opnieuw sprake is van een erge droogte in Somalië, dat deze droogte in februari 2017 tot nationale ramp werd uitgeroepen en bovendien in 2018 nog steeds aanhield (*“Somalia IDPs appeal for more humanitarian aid to avert hunger”* van 30 maart 2017; *“Somalia Drought & Needs Assessment”*). Voorts weet verzoekster dat Gu en Deyr als regenseizoenen worden gezien, doch situeert zij haar vertrek (in april-mei 2018, notities 1, p. 19) verkeerdelijk in het begin van het Deyr seizoen. Immers, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het Deyr seizoen de maanden oktober-december omvat (*“Somalia – Climate”*; *“Somalia 2018 Gu Season Rainfall Performance in Context”* van 9 mei 2018). Dat verzoekster, die stelde uit een landbouwfamilie te komen, dermate onwetend is aangaande de rivier Shabelle, de periodes van droogte en de situering van de regenseizoenen is geenszins aannemelijk en ondergraaft haar voorgehouden profiel, alsook haar herkomst uit haar beweerde regio.

2.3.7. Verder is verzoeksters geografische kennis onaannemelijk ontoereikend. Hoewel verzoekster verklaarde dat ze meermaals naar Qoryooley is gereisd, situeerde ze Qoryooley – dat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ten noorden van Banbas ligt – verkeerdelijk ten zuiden van haar dorp (notities 1, p. 17-18, p. 21). Verder kon verzoekster, als praktiserende moslima die na zes jaar met vrucht een Koranschool had beëindigd, niet concreet duiden in welke richting zij in haar dorp diende te bidden, maar bleef zij steken in algemene verklaringen als *“In mijn kamer, dan bid ik in richting van de qibla”* en *“... VZ zwijgt tijdje... wel eh... ten eerste als ik bid dan bid ik in zelfde richting als mijn ouders, maar ik ben daar nu niet fysiek dus kan ik u moeilijk tonen in welke richting dat is”* (notities 1, p. 20). Gelet op verzoeksters eigen gebruik van windrichtingen (*“U zei me dat AS in uw dorp een basis heeft. Waar is hun basis concreet gevestigd?”* *“Buiten het dorp”* *“Waar dan concreet?”* *“In het zuiden”* (notities 1, p. 17), haar bezoeken aan Qoryooley en haar kennis dat men in Afgooye kan terecht komen indien men de weg van Qoryooley zou verder zetten (notities 1, p. 7) – plaatsen die zich, net zoals Mekka in Saoedi-Arabië, ten noorden van verzoeksters voorgehouden woonplaats Banbas bevinden – kan worden verwacht dat verzoekster de richting waarnaar moslims bidden vanuit haar dorp zou kunnen aanduiden. De vaststelling dat verzoekster deze voor haar belangrijke plaatsen niet kan situeren ten opzichte van Banbas, ondergraaft haar beweerde herkomst uit dit dorp. Verder gaf verzoekster aan dat Banbas wordt ingedeeld in twee wijken/buurtten, met name Goday en Doonka, die van elkaar gescheiden zijn door een weg (notities 1, p. 6-7). Zij gaf aan dat deze weg richting Qoryooley en Afgooye gaat, maar wist niet welke plaatsen in de tegengestelde richting lagen (notities 1, p. 7).

Voorts blijkt verzoekster niet te weten dat de twee wijken/buurtten die Banbas telt behalve de door haar opgesomde "*Goday en Doonka*" nog andere benamingen hebben, met name Mahdi en Kulub (administratief dossier; notities 1, p. 6, p. 8). Daarnaast dient vastgesteld dat verzoekster het dorp Doon Loow – een dorp in de nabije omgeving van Banbas – niet (her)kende (notities 2, p. 10), doch plaatsnamen van verder gelegen dorpen als Gorgaal, Xero Kowad (kamp 1) en Xero Labad (kamp 2), Banaaney en Bandar als omringende dorpen van Banbas opsomde (notities 2, p. 26). Verder beweerde verzoekster via de radio over de plaats Raxoole te hebben gehoord en stelde ze dat het een plaats is "*ver van Bambas onderweg naar Mogadishu*", terwijl ze Raxoole niet herkent als een benaming van of linkt aan een gehucht binnen Bambas zelf (notities 2, p. 10; zie kaartjes administratief dossier). Evenmin blijkt verzoekster Mukiyow, een dorp ten zuiden van Banbas, te herkennen als een nabijgelegen dorp. Verzoekster linkte de plaats Mukiyow immers aan Afgooye, een district op meer dan honderd kilometer van haar woonplaats (notities 2, p.10; zie kaartjes administratief dossier). Uit de vaststelling dat verzoekster de dorpen uit de nabije omgeving van Banbas niet (her)kent, dan wel totaal verkeerd situeert, doch anderzijds verder afgelegen dorpen wel kan opsommen, kan slechts afgeleid worden dat verzoekster (gebrekkig) ingestudeerde kennis verklaart. Verzoeksters beperkte en foutieve geografische kennis ondergraaft haar beweringen dat zij haar hele leven in dit dorp zou hebben gewoond. Verzoekster kan niet aantonen dat ze in Banbas opgroeide, wel integendeel ook van een simpele jonge vrouw kan verwacht worden dat ze weet waar de voornaamste plaatsen in haar leefgebied liggen.

2.3.8. Ook verzoeksters clankennis doet afbreuk aan haar beweerde herkomst uit Somalië. Zo kon verzoekster de hoofdc clans in Somalië niet benoemen (notities 1, p. 10-12). Verzoekster gaf verder aan dat de Garre de grootste clan van Lower Shabelle is, dat deze een clan op zichzelf zijn en dat ze Rahanweyn kent, maar dat deze niet in haar district voorkomen (notities 1, p. 12). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat Garre een subclan van de hoofdc clan Rahanweyn is en dat de Rahanweyn wel degelijk voorkomen in verzoeksters district ("*From the bottom up: Southern Regions – Perspectives through conflict analysis and key political actors' mapping of Gedo, Middle Juba, Lower Juba, and Lower Shabelle*" van september 2013). Bovendien blijkt dat de regio Lower Shabelle tot op het heden regelmatig geteisterd wordt door clanconflicten die de veiligheid van de mensen uit de regio ontwrichten. Van verzoekster kan dan ook worden verwacht dat ze meer informatie kan geven over Somalische clans dan te stellen dat ze niet was opgegroeid in een clansysteem (notities 1, p. 13). Dit klemmt temeer gelet op de Somalische context, waar gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten (COI Focus "*Somalië. Belang van het clansysteem*" van 20 september 2013). Verzoeksters verklaringen kunnen slechts versterken dat ze niet uit Somalië komt.

2.3.9. Verder blijkt verzoekster niet op de hoogte van de wisselende banden/allianties die Al Shabaab smeden met de aanwezige clans in haar regio (EASO Country of Origin Information Report "*Somalia Security situation*" van december 2017). Ze beperkt zich louter tot het stellen dat Al Shabaab zelf uit een mix van clans bestaat en niet tot één clan behoort (notities 1, p. 15), waaruit echter geen inzicht kan blijken in de verhouding tussen Al Shabaab en de clans in verzoeksters dorp. Verzoekster legt voorts wisselende verklaringen af over de eventuele aanwezigheid van een basis van Al Shabaab in Banbas (notities 1, p. 16-17). Verzoekster slaagde er verder niet in aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk jarenlang onder het bewind van Al Shabaab zou hebben geleefd. Gevraagd naar haar leven onder Al Shabaab, kwam ze immers niet verder dan "*Het is een groep die gevormd is en gekend is als al Shabaab ... Al shabaab, wel ze zijn gekend als al Shabaab, ze zijn gekend, ze zijn aanwezig in vele regio's van Somalië*" (notities 1, p. 16). Verzoekster wist verder niet wie naast Al Shabaab controle heeft over haar voorgehouden regio. Zo gaf ze wel aan dat de Somalische overheid/regering/militairen aanwezig waren buiten Banbas, maar kende zij noch de benaming "*AMISOM*", noch de nationaliteit van de troepen van AMISOM (notities 2, p. 38-39), niettemin deze onder meer in Qoryooley actief waren (Wikipediapagina Qoryooley).

2.3.10. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeksters familie zou beslissen om haar en haar jongere broer gedurende jaren naar een Koranschool te sturen die door een lid van al Shabaab wordt geleid. Temeer nu verzoekster zelf aangaf Al Shabaab bekend stond meisjes/vrouwen tot een huwelijk te dwingen en jongens te rekruteren (notities 2, p. 7, p. 8, p. 24, p. 25). Overigens is niet aannemelijk dat verzoekster, na al die jaren les, de volledige naam van haar leraar niet blijkt te kennen, noch concreet weet heeft van zijn clan (notities 2, p. 24).

2.3.11. Ook verzoeksters reisweg kan niet overtuigen. Zo zou verzoekster met een vals paspoort het vliegtuig genomen hebben vanuit Mogadishu naar Turkije, vervolgens vanuit Turkije naar Griekenland en van Griekenland naar een voor haar onbekend land (notities 2, p. 33-34). Verzoekster wist echter niet onder welke nationaliteit ze reisde, noch onder welke identiteit – ze kende enkel de voornaam S. –, had geen weet van enig visum en kende evenmin de geboorteplaats en geboortedatum zoals vermeld op het paspoort (notities 2, p. 33). Verzoekster gaf aan dat ze als dochter van de smokkelaar reisde, maar kende de volledige naam van de smokkelaar dan weer niet (notities 2, p. 33). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeksters smokkelaar haar niet beter zou hebben voorbereid op een reis waarbij een vals paspoort werd gebruikt met andermans foto en gegevens, langs verschillende internationale luchthavens en haar zelfs niet zou hebben gemeld wat verzoeksters volledige naam is, noch hoe hijzelf tijdens deze reis zou heten. Verzoeksters uitleg in het verzoekschrift, dat zij beweert moeilijkheden te hebben met lezen, kan niet verschonen dat de smokkelaar haar niet inlichtte over de identiteitsgegevens op het paspoort. Waar zij nog stelde dat het logisch is dat de smokkelaar zijn identiteit niet weergeeft, merkt de Raad op dat verzoekster naar eigen zeggen meereisde als dochter van de smokkelaar, zodat met het oog op controles redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij de volledige (valse) identiteit van haar smokkelaar zou kennen. Verzoekster maakt de door haar voorgehouden reisweg niet aannemelijk.

2.3.12. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Banbas, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Banbas, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.3.13. Waar verzoekster aanvoert dat geen rekening gehouden werd met haar profiel bij de beoordeling van haar verklaringen over haar streek van herkomst, kan dit niet blijken uit bovenstaande. Er werd wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters voorgehouden profiel: een religieuze Somalische vrouw uit een landbouwfamilie, die haar hele leven in Banbas zou hebben gewoond en tevens onder het bewind van Al Shabaab zou hebben geleefd. Verzoekster werd bevraagd over feiten die ze zelf aanbracht over haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving. De vaststelling dat ze deze niet wist aannemelijk toe te lichten kan er slechts op duiden dat verzoekster niet de waarheid spreekt.

2.3.14. Wat de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat tijdens het persoonlijk onderhoud aan verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en haarzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoekster licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Haar opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

2.3.15. Waar verzoekster wijst op haar zwakke medische en psychologische gezondheid, toont verzoekster niet aan dat deze problemen haar kunnen beletten eenvoudige vragen over haar eigen leefwereld te beantwoorden. Uit een eenvoudige lezing van het gehoorverslag blijkt immers geenszins dat verzoekster zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van haar voorgehouden traumatische ervaringen. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoekster goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld.

2.3.16. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest waaruit blijkt dat verzoekster besneden is doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst. Het medisch attest bevestigt dat verzoekster een besnijdenis type 3 heeft ondergaan, wat door het CGVS niet wordt betwist.

Uit het feit dat verzoekster een besnijdenis type 3 heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan beweert fysieke klachten te hebben, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid. Verzoekster haalde evenmin elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Waar verzoekster aangeeft dat ze een desinfibulatie overweegt, kan de Raad slechts vaststellen dat deze tot op heden niet heeft plaatsgevonden. Hoe dan ook herneemt de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Somalië, zodat haar vrees ten aanzien van dit land ook niet dient te worden onderzocht.

2.3.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

#### 2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Banbas, Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten en artikelen in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK